

ДІЛО

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 16. II. поа.
Конт. почт. ш. 26.726
Адреса теле. „Діло—Львів“
Число телефону 565
Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:
місячно 5— К.
чвертьрічно 15—
піврічно 28—
щорічно 50—
у Львові (без доставки):
місячно 4— К.
чвертьрічно 12—
піврічно 22—
щорічно 44—
в Німеччині:
місячно 28— М.
щорічно 36—
За зміну адреси платити ся 30 с.

Ціна оголошень:
Реклама в першому номері за 100 с. в наступних 1-50, в наступних 1-50, в наступних 1-50 частях першого року за 2 К. Наступні 2 К. Стануть часткою другого року. Оголосення на суботу і неділю по 1/2 ціни.
Один номер коштує у Львові 16 с. на провінції 20 с.

Видає: Видавничий Спілка „Діло“.

Начальний редактор Д-р Вацлав Панейко.

Львів, 16 лютого 1917.

греко-католицький обряд оставав на далі винятим згід права.

Кінець перемир'я осередних держав в Росію.

Берлін, 15 лютого 1918.

Під час побуту державного канцлера Гердінга і державного секретаря Кільмана в головній квартирі головним предметом нарад мало бути питання, чи по урванню переговорів в Берестю перемир'я в Росію існує чи ні.

Становище правительства в сій справі таке: Перемир'я заключено виключно в цілі довести до мира. Сеї цілі не досягнуто і тим самим відпала причина, завдя якої існувало перемир'я. Тепер отже з впливом реченця верне автономичне стан війни.

Реченець перемир'я кінчить ся 17. с. м. В головній квартирі рішено, що з огляду на те, що Росія не заключила мира з сям дням наступає знов стан війни з Росією, та що начальна команда має зовсім вільну руку.

Перед зірванем переговорів з Троцьким.

Львів 16 лютого 1918.

Дня 9. с. м. на посліднім засіданню комісії, зложеної з відлоручників Німеччини, Австро-Угорщини і Росії, яка мала полагодити спірні територіальні питання, Троцький домагав ся визначення такої границі між Росією і її противниками, щоби були забезпечені військові інтереси. Трудність в такім визначеню границі повстала на думку Троцького наслідком мирового договору почвірного союзу з Україною, договору, якого ніколи не визнають російське правительство.

На ті заміти Троцького відповідали гр. Чернін і д-р Кільман, заявляючи, що осередні держави вважають виключно своїм ділом рішати про те, які держави мають бути признаними за самостійні. Гр. Чернін відмітив, що в мировім договорі з Україною він не добачує ніякого ворожого акту проти Росії; наслідком того договору Україна стане супроти осередних держав нейтральною, Росія — оскільки не заключить мира — буде вважати ся неприятелем. При устанавленю границі на південь від Берестя, представники України і почвірного союзу вибрали посередню дорогу між етнографічним розмежуванем народностей і історичними границями.

Для обговорення спірних питань про границі вибрано комісію зложеною з військових знавців під проводом австро-угорського секційного шефа д-ра Граца, якої наради не довело до ніякого успіху. На слідуючім засіданню повної комісії дня 10. лютого д-р Кільман домагав ся від Троцького виснаженя в справі приказу, виданого російською верховною командою, який мав би бути поширений між німецькими військами; тим приказом взнає російська команда німецьких жовнірів, щоби стали до боротьби проти своїх ворогів і німецьких генералів і офіцерів. Троцький відповів, що йому нічого невідомо про такий приказ. Опісля д-р Грац повідомив візбранах про безуспішність нарад військової підкомісії, а на те Троцький зложив відому заяву про покінчене війни Росією.

Державний секретар д-р Кільман відповів, що почвірний союз почувує себе звязаним тільки перемир'ям; коли не буде умов для його дальшого існуваня, то настане знова воєнний стан між Росією і почвірним союзом. Бесідник заявив далі, що для міжнародних відносин між Росією і поодинокими державами було би потрібне означення границь і д-р Кільман питає, чи російська делегація схоче їх означити. Троцький відповів, що він не має нічого більше додати до того, що сказав, а міжнародні відносини будуть вдержувати ся безпосередно інтересованими правительствами.

Що доси Поляки робили в Холмищині й Підляшю тайно, се тепер почали робити явно. Хто доси озирає ся в душі православію, тепер явно переходив на латинський обряд. І тим самим входив у сферу пропаганди, що католицька віра — польська віра та що кождий католик мусить бути Поляком.

Рівночасно Україні мали завязані руки, українство в Росії було переслідуване як перед 1905 ім роком.

А одначе — Холмищина й Підляшє до нині остали українськими! Погляньмо на польську статистику. Чому вона оперує категоріями релігійно-обрядовими „католики“ і „православні“, а не категоріями етнографічно-язиковими? Відповідь на се дасть навіть атлас проф. Ромера; з язикової карти перекоментує ся кождий, що границя української мови як мови більшості населеня покриваєть ся менше більше з границею, означеною берестейським договором.

Ні, Холмищина й Підляшє не є польські, — се добре знають самі Поляки. Вони тільки мали стати польськими: через влучене в границі плянованої польської держави. Висше скараактеризовані польські заходи, які з хвилею заняты сих земель військами осередних держав знайшли вське підтверте зі сторони ц. і к. окупційних властей, зробили сі нещасні українські області як найменше відпорними на польонізаційні змаганя, і Поляки обіщували собі, що коли сі області ввійдуть в склад польської держави, легко їм буде спольщити їх зовсім.

Влучене сих областей до української держави вазело сі польські надії, — і тому такий крик в польській суспільности.

Все инше — тільки декорация. Підносячи крик, що стількі і стількі Поляків має остати в межах української держави, Поляки промовчуют дві річи:

Одно — скількі Українці на основі берестейського договору остало на захід від границі Тарногород — Вигоновське озеро, отже будуть влучені до польської держави? Вистане поглянути на язикову карту, щоб перекопати ся, що ровходить ся тут о дуже поважне число українського населеня, яке так само — говорячи польською фразеологією — буде видане „на їур“ Польщі, як Поляки в Холмищині й Підляшю на Україні, з тою тільки ріжницею, що Поляки аві не думают охоронити національній меншости так, як їх рішила охороняти Українська Центральна Рада.

А друге — скількі української землі й українського народу треба би прилучити до польської держави, щоби всі ті Поляки, які видані „на їур“ Україні, опинили ся в границях польської держави? Простір що найменше два рази більший від Польського Королівства й польської західної Галичини і що найменше половина українського народу мусіла би опинити ся під Польщею, колиб хотіти польським меншостям на українських землях запевнати приналежність до польської держави.

Питаємо, що є національним поневоденем: Чи принадлежність польських меншостей, розкинутих на українській землі островами серед українського етнографічного моря, до української держави, — чи прилучене земель історично й етнографічно українських до Польщі, щоб ті польські острови могли виконувати панованне польської держави над українським народом?

О відповідь на се питає можемо бути спокійні. Який врезант культурного світа не рішав би сю справу — він не може рішити инакше, тільки що Польщі належать лиш землі безперечно польські, а на українські землі Польща не має ніякого права.

Як страшно занепало в польських народі почуте справедливости, коли він злучене української Холмищини й Підляшя з матірним анєм мав сміливе проголосити як свою „страшну кривду“, як „нолий поділ Польщі!“ Коли він не чує, що простягане польських рук по Холмищину й Підляшє є простяганем рук по чуже добро!

Як далеко сягає історія, ніхто не може заперечити, що Холмищина і Підляшє все були заселені українським племенем, все були землями етнографічно українськими.

До упадку Галицько-володимирської держави вони також землями державно українськими; адже границя сеї держави сягала значно далі на захід!

Під Польщею ділили сі землі долю инших українських земель, які чи безпосередно по упадку Галицько-володимирської держави, чи як часті литовсько-руської держави опинили ся в київі під Польщею. Одначе як і инші українські землі, так і Холмищина й Підляшє в своїй народній масі оперли ся польонізацій. Спольщали ся висші верстви, але простий народ остав — як був споконяку — українським.

Коли хотять Поляки доказу, яким тепер самі так радо воюють, — доказу в області віроісповіданя, — то мають його в факті, що в хвилі упадку польської держави простий народ Холмищини й Підляшя був греко-католицького обряду. А греко-католицький обряд в польській державі був віроісповідним знаменем українського народу.

На українських землях, які при поділах польської держави дістали ся Росії, почало царське правительство боротьбу з греко-католицьким обрядом. Стверджуємо, що ся боротьба вела ся в імя ідеї чужої й ворожої українському народови, в імя ідеї російського православія і російської народности.

В часі, коли царське правительство укизом 1876 р. рішило вирвати цілому українському народови його рідну мову, — в тім часі до вершило ся в Холмищині й Підляшю насажденє — на місце греко-католицької церкви тамошньої української народної маси — російського православія.

З сього походу царського правительства проти греко-католицької віри українського населеня Холмищини й Підляшя скористали Поляки, щоби під маскою заспокоєня його релігійних потреб вирвати йому його народність. Греко-католицька віра була заборонена, греко-католицькі церкви переименовано на православні, греко-католицьке духовенство усунено. Нарід, привязаний до греко-католицької церкви, був у розлуці. Тепер до нього підійшли Поляки. Адже грецький обряд так само католицький як обряд латинський! Коли не вільно заспокоювати своїх релігійних потреб в грецьким обряді, то можна заспокоїти їх в обряді латинським! І нещасні Холмищани повірили сям словам, їх збогали душі звернули ся до латинських костелів і латинського духовенства.

Дальша історія відома. Латинське духовенство було польське і давало заспокоєне релігійних потреб українському населеню Холмищини й Підляшя тільки в польських національних формах: польські богослуженя, польські проповіді, польські молитвенники. А через польські богослуженя, польські проповіді, польські молитвенники йшла до душ українського населеня Холмищини й Підляшя польська національна пропаганда: що католицька віра — се віра польська, що кождий католик — се тим самим Поляк.

Прийшов рік 1905-ий, рік російської революції, рік толеранційного указу, який позволяв своїмодно пережити в православія на римо-католицький обряд. Але греко-католицький обряд остав далі забороненим, толеранційний указ, який дав свободу всім віроісповіданям у Росії,

На численні бажання з причини перепопону в комунікації — рішила Надзирна Рада Банку продовжити речення до замовлення акцій нової емісії до кінця лютого 1918.

Запросини до підписки акцій ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО Співки Акційної у Львові

в цілях підвищення аяц. капіталу через емісію нових акцій по 400 К. номін. вартости.

У С Л І В Я П І Д П И С К И Й:

Зголошення приймає Дирекція Земельного Банку Гіпотечного у Львові (вул. Підвала 7).

Емісійний курс вносить на акцію для дотеперішніх акціонерів К 400, а для неакціонерів К 470 (з огляду на користь з придбаних вже резервованих фондів).

Всі акціонери мають право до вибору по курсі К 400 стільки нових акцій, скільки посідають давних, та коли хотять користатися перевагами курсу, ви платять при зголошенні виплатити цілу суму давніх акцій і емісійно на бажання банку придбати старі акції (без купонів), які їм повернуть ся по умовним зголошенням.

Нові акції беруть участь в вируку банку, починаючи від 1 січня 1918. на рівні зі старими акціями, проте відомість за замовленою акції вилізати до каси банку до кінця лютого 1918. курсову ціну аяц. з 5% відсотками, обчисленнями за час від 1 січня 1918. до дня виплати, аби мати право до дивиденду за р. 1918. та по К 6 від акції на оплату стовпів і конфекцій.

Річковий податок від акції сплачує банк без потруєння Ви. акціонера.

Ще не постановою статуту поземельну акцію віддають ся на імена акціонерів (побаченні акції), а поземельну на окладателя (безіменні акції). В зго-

лошенню може невиключно означати, кім акції рад би мати на ім'я, чи на окладателя.

Замовляти можна довільну кількість акцій. Приділ кількості переводить окреме Дирекція банку після своєї зазначеності та повідомить зголошуючого про приїзд, а по виготовленню акційних грамот віддасть приділені акції за зворотом повсякчасно виплат. На слухай несправності акції зверне банк вилізати хоча в місцевих ками.

564 21-15

первісно на 10 аркушів збільшилася до 15 аркушів, а годі було роздобути більше паперу. Буде можна дістати брошуровану, або в окремих, докладну ціну подамо перед кінцем сего місяця. Замовляти можна вже тепер на адресу: Комітет „Жового Пам'ятника“, Львів, ул. Дем'янівська ч. 11. 790 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

АДВОКАТ
Д-р Роман Перфецький
отворив
АДВОКАТСЬКУ КАНЦЕЛЯРІЮ
у Львові — вул. Сикстуська 43 6*
700 7-30

М. ТОПОЛЬНИЦЬКА
САЛОН МОД — Львів, вул. Коopersька 1.
710 (над антикою Миколая). 2-10
одержала

ВЕСНЯНІ КАПЕЛЮХИ

Капелюхи соломині приймає до перероблення. Замовлення з привації приймає і скоре виконує!

ВІТ. Я. ввостриє собі кожній сам на нове спеціальне апаратом „Salfers“, ціна К 350, паси спеціальні К 50 на привацію за поперед. зам. К 1 — за пр.го. Salfers, найкращі вістра до Жилетт і т. д. К 2 куан. Перфурері С. ФЕДЕР, Львів, Сикстуська 7. 498 с 14-2

Адвокат д-р Володимир Бачинський
з ПІДГАНЦЯХ пошукує рутинного монціпіалу. Зголошення під адресою: Д-р Володимир Бачинський Wien, Parlament. 627 23-2

Всесвітню Бібліотеку

а само на такі запуски.
Арістофана: „Хмара“, суцільна комедія в перекладі Тараса Франка — цінка з друкувати.
В. Корольовича: „Без миски“, оповідання з авторським перекладом П. Дитини — друкувати ся.
Дра А. Донцова: „Українська держава на думку І. Б. ро“, проект розробки друкувати ся.
Юрі Кітца: „Два цикли“, новели з російського життя, зі вступом про автора — приготувати ся.
Мари Ти-Вич: „Веса-і омовідина“, з перекладом Петра Франка — приготувати ся.
Перекладач на своїм отці запуски вносять 12 мис. (в перекладі з од жи по 1х буде більше) з що бажано доглядати ясноту мислю — просямо написати верс плату і доказання на адресу: Івана Малиновича в Бериславі 7.2 1-10

НОВІ ЛЬОСИ

Пять нових льосів Червоного Хреста поручаємо на рата за 270 кор. 36 рат по 7 К. 50 с. Перша рата в прих. 12 К., дальші по 7 К. 50 с. Право гри вже 1. мал. — Головні витрати 200.000 К., 50.000 К і т. д. Кождей вусить бути вильовданий. Дока вистарчить запас поручаємо також льоси ц. к. військової льотерії. Ця банкова Шпа і Ханс Львів рг вул. Коopersька (площа Марійська). IX 1-100

Салон і спальня до продажу, — Львів, Садівницька 73. 714 2-2

КУПУЙТЕ І ЗАМОВЛЯЙТЕ КАЛЕНДАРЕЦЬ „РУСАЛКА“ НА 1918 РІК.

Ціна 40 сот. (з перес. 45 сот.)
(10 шт. К 4, 25 шт. К 9, 50 шт. К 17, вже оплатно).
В красній оправі як мотас № 120.
Замовляти приймає і виводить по одержанню готівки А. ОНПІШ, Львів, Мадецька 4.

ТОМАСИНУ

вагонами на «броні» замовлена через Кружки „Сільського Господаря“ потвержені ц. к. різними ексспозитурями або староствами по цінах ц. к. нами низька (кільпроцент то масини 56 сот. м хн і фрахт окремо) за надісланем К 2000 до ро числення по отриманню фактур, доставляє „КРАЄВИЙ СОЮЗ ГОСПОДАРСЬКИХ СПІЛОК“ у ЛЬВОВІ, вул. Зіморозька ч. 20. III. 4-7

НОВА КНИЖКА

ПРО ВІДБУДОВАНЕ ДЕРЖАВНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ АВСТРО-УГОРЩИНИ!
Wiederherstellung des Königreiches Halysch-Wolodymyr.
Geltend mit das Ukrainische Problem in Oesterreich.
Von Dr. jur. Michael Lozynskyj.
Ціна 1 К 50 сот.
Продать: Коopersька Н. ул. Тон-в ім. Швейцаря, Львів, Раток ч. 10.
Коopersька Станіславський Інститут, Львів, Руська 3. 614 6 7

Ублагороднені відмінні барани

з заведення
годівлі В. Долковського
належить як найскорше замовляти
Красне Товариство „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР“ у Львові.
Відмінні: власні, середні, аяцні, сервісні — Ціни: 70—140 К за 100 кг. Більше Мішки доставляє купуючий.

НАКЛАДОМ Видавництва „Українська мисль“ друкують:

- 1) А. Чайковський: Побратими, історична і частина трильогі: „Салаїдачній“
- 2) Д-р Ст. Балей: Каротий назве поема
- 3) В. Щурат: Слово про пахід Ігоря Вігана, поема П. в
- 4) В. Гнатюк: Баронський син з Ажуданських народних казок.
- 5) І. Конякевич: Шапками слава українців.

РУСЬКА ШАДНИЦЯ в ПЕРЕШИШЛІ, вулиця Косцюшова ч. 3.

Приймає і виводить шадницькі запуски по в годинах урядових. Велика сорочка 34%, починаючи зм від слідуючого деню зм жеми аж до послідного дня перед зм зм ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ виводять особисто в касі товариства, потвержені кладами, грошовими листами, чеками потвержені диякі, які Дирекція Шадниці на казені доставляє, і в філіях банку австро-угорського рхунок „Руської Шадниці“.

Удільна позачокі в гіпотечному банку річчями амортизаційними ратами на сума 10—45 після вибору позачокі; 6% мис ефекція, і на есонт векселя. Сирая позачокі лагоджує можливо скоро.

Посередничать у залученні позачокі Воєниці Заведення кредиторів в Країні.

Велика інформація і друкувати у Львові „Руської Шадниці“ вул. Косцюшова, № 3. І. пок. щоденно бенкорасно в ратами від 9—1 год. кромі ввдиль і урядових позачокі.

Після §. 14. устан. „Руської Шадниці“ тиврдженого через ц. к. авісторосії сирая ввдиль в товаристві „Руської Шадниці“ ремишли надають ся до мисли позачокі диякіми і т. п. кінцями, аж отже позачокі позачокі обесіку.